

Rządowy Program Działań na rzecz Kobiet wymaga zasadniczych zmian!

**Opinia Forum Kobiet Polskich na temat przyjętego przez rząd
„Krajowego Programu Działań na rzecz Kobiet – II etapu
wdrożeńowego”**

PRZYJĘTY PRZEZ RZĄD POLSKI W DNIU 19 SIERPNIABR. z inicjatywy Pełnomocnika Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn „Krajowy Program Działań na rzecz Kobiet – II etap wdrożeniowy” jest dokumentem wymagającym pilnej weryfikacji, ponieważ:

1. Nieprawidłowo interpretuje zalecenia i wnioski dokumentu końcowego Konferencji ONZ ws. Kobiet w Pekinie oraz Specjalnej Sesji Zgromadzenia ONZ w roku 2000 (Pekin+5).
2. Prezentuje szereg nieprawdziwych i jednostronnie interpretowanych informacji na temat sytuacji kobiet w Polsce.
3. Wprowadza wielkie marnotrawstwo środków finansowych, zamiast konkretnych działań wspierających kobiety w trudnych sytuacjach życiowych.
4. Narusza konstytucyjne zasady ochrony macierzyństwa, małżeństwa i rodziny oraz łamie podstawy demokracji.
5. Proponuje rozwiązania godzące w dobro kobiet.
6. Zawiera treści, których celem nie jest poprawa sytuacji kobiet ani równość kobiet i mężczyzn, o charakterze ideologicznym, zbudowanym na tezach skrajnych organizacji feministycznych.

Ad.1 Nieprawidłowo interpretuje zalecenia i wnioski dokumentu końcowego Konferencji ONZ ws. Kobiet w Pekinie oraz Specjalnej Sesji Zgromadzenia ONZ w roku 2000 (Pekin+5).

a) Polska nie jest zobowiązana do realizacji zaleceń i wniosków zawartych w dokumentach końcowych konferencji ONZ ws. Kobiet - Pekin'95 oraz Pekin+5. Dokumenty te nie są konwencjami, które Polska po ratyfikacji ma obowiązek realizować. Pełnią one jedynie rolę ogólnych zaleceń. W rozdziale wstępnym pekińskiej „Platformy Działania” zatytułowanym „Zasady Realizacji” par. 9 mówi, że realizacja tego dokumentu musi uwzględniać poszanowanie suwerennego prawa każdego kraju oraz wartości religijnych, etycznych i kulturowych. Powoływanie się w dokumencie rządowym na bezwzględną konieczność wdrażania Platformy Pekinńskiej jest niezgodne z tymi zasadami, narusza obowiązujący w Polsce porządek prawny oraz wprowadza w błąd zarówno strukturę rządową, jak i opinię publiczną.

b) Powoływanie się na zalecenia Unii Europejskiej w celu wprowadzenia w życie skrajnych postulatów feministycznych zwłaszcza tzw. międzynarodowych standardów zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego narusza obowiązujący w Polsce obowiązek prawny i jest całkowicie nieuzasadnione.

Ad.2 Prezentuje szereg nieprawdziwych i jednostronnie interpretowanych informacji na temat sytuacji kobiet w Polsce.

a) Przywołane badania OBOP-u ukazują ogólnie znaną akceptację Polaków dla równości kobiet, ale nie uzasadniają wprowadzania skrajnie feministycznych rozwiązań zawartych w programie (s. 10).

b) Diagnoza trudnej sytuacji kobiet, zawarta w programie, za zasadniczą przyczynę uznaje stereotypy w wyborze zawodu, rodzaju zatrudnienia, atmosferę przymusu w pełnieniu roli matki i żony oraz konserwatywne wzorce kulturowe. Nie ma dowodów, że te właśnie przyczyny są źródłem trudnej sytuacji kobiet.

c) Brak konkretnych działań dla poprawy zdrowia kobiet. W ramach ogólnych stwierdzeń o potrzebie dostępu do usług medycznych oraz profilaktyki zdrowotnej proponuje się jedynie „przygotowanie statystycznej informacji zbiorczej o poziomie realizowanego przez państwo dostępu do usług medycznych dla kobiet” oraz „zwiększenie badań przesiewowych w chorobach nowotworowych” (s. 53). Cały wysiłek i możliwości finansowe państwa pochłonie realizacja „zdrowia reprodukcyjnego”.

d) Wstępem do rozważań na temat zdrowia kobiet jest krytyka funkcjonowania ustawy o planowaniu rodziny. Teza: „Z corocznych, rządowych sprawozdań z wykonania ustawy wynika, że jej postanowienia nie są realizowane” – jest ewidentnym fałszem niezgodnym z danymi ze sprawozdań rządowych z ostatnich 10 lat.

e) Niezgodne z faktami jest stwierdzenie, że „Ustawa o planowaniu rodziny ogranicza kobietom dostęp do badań prenatalnych”. Według terminologii medycznej do tych badań należą także USG i inne nieinwazyjne testy przedurodzeniowe, bezpieczne dla matki i dziecka, które są w Polsce powszechnie stosowane. W uzasadnionych przypadkach wykonywane są także inwazyjne badania prenatalne. Ustawa nie ogranicza do nich dostępu.

Ad.3 Wprowadza wielkie marnotrawstwo środków finansowych, zamiast konkretnych działań pomagających kobietom w trudnych sytuacjach życiowych.

a) W sytuacji ogólnej zapaści w służbie zdrowia do rangi zadania „Programu Działania na rzecz Kobiet” na szczeblu krajowym podnosi się utworzenie poradni diagnostyczno-konsultacyjnej dla osób transseksualnych (s. 53).

b) Zamiast konkretnych działań zapobiegania bezrobociu zapowiadane są kosztowne badania, np. ma powstać zespół ds. analizy stanu i zakresu funkcjonującej informacji statystycznej z uwagi na kryterium płci. Planowane jest także powołanie stałego Zespołu Ekspertów ds. Monitorowania Krajowego Programu Działania na rzecz Kobiet. Zadeklarowano wspieranie finansowe osób, instytucji i ośrodków naukowych, zajmujących się problematyką równego statusu.

c) Program przewiduje bardzo kosztowne utworzenie wojewódzkich biur równego statusu płci, co robi wrażenie tworzenia nowych miejsc pracy dla osób o skrajnie feministycznych poglądach oraz budowanie struktur tych środowisk w administracji państwowej za społeczne fundusze.

d) Zaplanowano szkolenia w zakresie równego statusu płci dla wszystkich urzędników państwowych, nauczycieli i dziennikarzy do realizacji w 2004 r.

e) W sytuacji drastycznego spadku dzietności w Polsce oraz ograniczenia pomocy kobietom w ciąży i matkom w trudnych sytuacjach deklaruje się wprowadzenie nowoczesnych środków antykoncepcyjnych (które lekami nie są) na listę leków refundowanych z budżetu państwa i na to pieniądze są. (s. 55)

f) Leczenie niepłodności jest w Polsce słabo dofinansowane. Tymczasem program rządowy przeznaczają fundusze jedynie na procedury zapłodnienia pozaustrojowego, które nie jest metodą leczenia, niesie ze sobą poważne ryzyko zdrowotne i wywołuje kontrowersje społeczne.

Ad.4 Narusza konstytucyjne zasady ochrony macierzyństwa, małżeństwa i rodziny oraz podstawy demokracji.

a) Narzuca „feministyczny” model małżeństwa i rodziny.

b) Nie przewiduje jakichkolwiek działań na rzecz trudnej sytuacji kobiet w funkcji macierzyńskiej, oprócz ogólnego stwierdzenia, że wiele świadczeń zostało ograniczonych i postulatu, aby utworzyć więcej placówek opiekuńczych dla małych dzieci, aby kobiety mogły pracować zawodowo.

c) Zagadnienie narastającej przemocy wobec kobiet rozpatruje głównie w kontekście patologii rodziny. Przy czym postulaty natychmiastowego usunięcia agresora i zakazu kontaktu z osobą pokrzywdzoną bez orzeczenia sądowego mogą prowadzić do utrudnienia mediacji oraz fałszywych oskarżeń.

d) Wprowadzono zapis deklarujący brak akceptacji dla obowiązującego w Polsce prawa, poprzez uznanie za cel strategiczny wprowadzenie swobody aborcji: „Wprowadzenie niezbędnych zmian prawnych w regulacjach ustawowych dotyczących prawa do decydowania o własnym macierzyństwie” (s. 54), co jest niezgodne z Konstytucją RP.

e) Zakłada ideologiczne zrewidowanie programów i materiałów dydaktycznych oraz wprowadzenie nowych metod nauczania dla tworzenia równych szans edukacyjnych w Unii Europejskiej (s. 60 - 62), gdyż „awansu społecznego kobiet nie ułatwiają podręczniki szkolne zawierające tradycyjną wizję kobiety i mężczyzny, obciążoną stereotypami płci” (s. 59), a „obraz podręcznikowej rodziny to obraz tradycyjny, daleki od modelu partnerskiego. Odbiega on od rzeczywistości, przedstawiając w większości nie pracujące zawodowo matki i wyłącznie rodziny pełne” (s. 59).

Ad. 5 Proponuje rozwiązania godzące w dobro kobiet.

a) Nie podejmuje konieczności ochrony pracy kobiet w bardzo uciążliwych warunkach, co jest szczególnie ważne w sytuacji wielkiego bezrobocia zmuszającego kobiety do podejmowania jakiegokolwiek pracy w celu utrzymania rodziny, ale postuluje „tworzenie programów mających na celu przełamywanie stereotypów w wyborze zawodu i rodzaju zatrudnienia” (s. 27).

b) Nie podejmuje jakichkolwiek działań chroniących kobiety przed nieuczciwością pracodawcy, np. zmuszanie do badań ginekologicznych w celu wykluczenia ciąży, wymuszanie podpisania deklaracji, że kobieta nie zajdzie w ciążę w określonym czasie, nieuzasadnione zawieranie umów terminowych, szykowanie za zwolnienia na opiekę nad dzieckiem itd.

c) Postuluje zrównanie wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn w roku 2004, co nie jest akceptowane przez większość kobiet, a w sytuacji narastającego bezrobocia wiąże się z poważnymi następstwami społecznymi.

d) Narusza wolność prasy i wprowadza cenzurę wypowiedzi. Zaleca „kontrolowanie nadawców mediów publicznych pod kątem respektowania, by nie propagowali treści dyskryminujących ze względu na płeć”. Za stosowanie „seksistowskiego języka” mają być stosowane sankcje, włącznie z pozbawieniem koncesji (s. 79 - 80). Do realizacji w 2003 r. wprowadzono „promowanie norm poprawności, w kontekście równego statusu kobiet i mężczyzn w języku publicznym, w programach i podręcznikach szkolnych” (s. 62).

e) Do zadań programowych na 2003 r. dla MENiS-u wprowadza „informacje o wszystkich nowoczesnych metodach planowania rodziny do programów szkol-

nych dotyczących edukacji w zakresie życia seksualnego człowieka, a także przygotowanie programów informacyjnych skierowanych do osób dorosłych” (s. 55). Postuluje przygotowanie pielęgniarek szkolnych do upowszechniania antykoncepcji (s. 53). Będzie to robione bez pytania o zgodę rodziców i niejednokrotnie wbrew ich woli.

Ad.6 Zawiera treści, których celem nie jest poprawa sytuacji kobiet ani równość kobiet i mężczyzn, o charakterze ideologicznym, zbudowanym na tezach skrajnych organizacji feministycznych.

a) Brak definicji równego statusu kobiet i mężczyzn. Sprowadzony on tu został do swoście rozumianej promocji i ochrony praw kobiet, za które uznano prawo do aborcji, dofinansowanej antykoncepcji, edukacji seksualnej poza rodziną oraz walki ze stereotypami płci.

b) Wprowadza działania na rzecz parytetu płci w obsadzaniu kierowniczych stanowisk w administracji publicznej, rządzie i sądownictwie oraz jednostkach gospodarczych. Zadanie to ma być stałe i monitorowane w odniesieniu do parlamentu i partii politycznych. Jest to typowy antydemokratyczny postulat środowisk feministycznych dążących do władzy, gdzie parytet miałby znaczenie nadrzędne nad kompetencjami.

c) Wprowadza nierówne, ideologiczne traktowanie organizacji pozarządowych – szczególnie promowane i dofinansowywane będą organizacje feministyczne. Mają też mieć „bezpłatny dostęp do programów i promocji swej działalności w publicznym radiu i telewizji” (s. 78). Jest to tworzenie w administracji państwowej i telewizji publicznej sieci swoich „przedstawicielstw” podległych Pełnomocnikowi Rządu ds. Równego Statusu Kobiet i Mężczyzn.

d) Postulowana promocja zdrowia reprodukcyjnego oraz prawa do wolnego wyboru macierzyństwa obejmuje działania propagujące aborcję i środki wczesnoporonne, co jest niezgodne z polskim prawem i jest działaniem bardzo szkodliwym dla zdrowia kobiet.

e) Program nie zawiera pozytywnych rozwiązań wobec trudnych problemów kobiet w Polsce. Przedstawia je bardzo ogólnie, jako tematy do stałej realizacji i kosztownych badań lub pozostawia bez rozwiązania. Przedstawia je w sposób poważnie antagonizujący społeczeństwo.

Większość powyższych postulatów była wielokrotnie wnioskowana przez środowiska skrajnie feministyczne w postaci propozycji ustaw, ale parlament je odrzucał. Obecny program jest usiłowaniem wprowadzenia ich realizacji przez rząd ponad parlamentem i bez społecznej zgody.

W związku z powyższym niezbędne jest jak najszybsze zweryfikowanie „Krajowego Programu Działań na rzecz Kobiet” i niedopuszczenie do jego realizacji.